

Kort biografi over Max 1808 - 1884

Carl Philip Friedemann Maximilian Müller (1808 - 1884) kaldet Max

Maximilian Müller blev optaget på Landkadet-akademiet i 1822, og blev 1825 sekondløjtnant ved Det Holstenske Infanteriregiment - omdøbt 1842 til 15. Bataljon - i Rendsborg. 1834 udnævntes han til premierløjtnant, 1846 forfremmet til kaptajn af 2. klasse og forflyttet til København som kompagnichef ved 4. Bataljon.

Han deltog i den Første Slesvigske krig herunder med udmærkelse ved slagene ved Bov (9. april 1848), ved Slesvig (23. april 1848), Nybøl (28. maj 1848) Dybbøl (5. juni 1848) og ved Isted (25. juli 1850).

Efter krigen kom Maximilian Müller til 1. Forstærkningsbataljon og flere andre afdelinger, og i 1852 til 13. Bataljon, hvor han blev udnævnt til major. 1854 blev han oberstløjtnant og chef for 1. Bataljon i Rendsborg hvor han med jerndisciplin angiveligt gjorde bataljonen til Hærens bedst uddannede.

Da Hæren mobiliseredes i efteråret 1863 som forberedelse til Anden Slesvigske krig, blev han udnævnt til oberst og chef for 7. Brigade, bestående af 1. og 11. Regiment. Brigaden kom op til Dannevirke, og deltog i kampene ved Selk og Kongshøj (3. februar 1864).

På Hærens tilbagetog fra Dannevirke fik Max Müller ordre til med sin brigade at være arrieregarde og standse de forfølgende østrigere. Ved Sankelmark (6. februar) førte han først 1. regiment, der stod nærmest fjenden, og derefter 11. regiment frem mod fjenden i et aggressivt bajonetangreb - hans foretrukne våben. Senere kæmpede brigaden ved Vejle, men kom ikke mere i kamp.

Efter krigen var Müller fortsat brigadechef nu for 2. Infanteribrigade og medlem af Forsvarskommissionen af 1866. Ved gennemførelsen af Hærloven 1867 udnævntes han til general for 1. Sjællandske Brigade. Han blev 1879 afskediget pga. alder.

Efter et langvarigt sygeleje døde Max Müller i 1884.